

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 79.

Z KRAKOWA DNIA 4 PAZDZIERNIKA 1818 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 26 Września.

Pobyt Najjaśniejszej Cesarzowej Maryi w tej Stolicy, zostawi w sercach wszystkich mieszkańców, drogą pamiętkę wysokich cnot, które pochodząc od Tronu, służą oraz za przykład i naukę. Powszechny w kraju odgłos, z serca istotnie pochodzący, nie przestaje uwielbiać dobroci i uprzejmości tej Pani. Pułniczość ubiega się w okazywaniu Jej na każdym miejscu hołdu najgłębszego uszanowania i gdzie tylko się pokaze, tysiące talczy miast zbiera się osób, dla widzenia szlachetnych oblicza Jej rysów. Najjaśniejsza Cesarzowa zwiedziła już kilka kościołów, a między innymi, S. Krzyża i OO. Kapucynów iz pokorą składała w nich część Stwercy Wszechmocnemu, od którego wszystko pochodzi; obejrzała w dniu 22 b. m. lazarety wojskowe, a w dniu 24 szpitale: Dzieciątka Jezus i S. Kazimierza, gdzie o stan chorych i sierót z Macierzyńską wypytywała się czułością; oglądała zbrojownię, i niektóre inne gmachy publiczne, tudzież instytut, okazując wszędzie najwyższą troskliwość o dobro

powszechne. Towarzyszy wszędzie Najjaśniejszej Pani, Jego Cesarzowicowska Mość, Wielki Xiążę konstanty, i niewymownie bacznym na każde ukochaney Matki skimienie, które zgadywać pragnie, oddaje Jej skwapliwie należne postugi. Dowody te synowskiej miłości, codziennie i nie bez tkliwego wzruszenia patrzących na to, powtarzane, czyliż nie są nauką że miłość i uszanowanie dzieci ku Rodzicom, stanowią główną zasadę porządku i szczęścia w społeczeństwie ludzkim?

Najznakomitsze osoby starały się wszelkimi sposobami uprzyjemnić Najjaśniejszej Cesarzowej bytność Jej w Warszawie. JO. Xiążę Namieśnik Królewski, pragnąc uczcić Najiaś: Matkę łaskawego. Monarchy naszego, dał w dniu 22 b. m. wieczorem, w dawnym letnisku mieszkańców s. p. Króla Stanisława Augusta w Łazienkach, wielki i wspaniały festyn, i takiego od wielu lat mieszkańcy tuteysi nie byli świadkami. Natura, sztuka i guśc, zdawały się wyśreigać, w uczynieniu tego festynu godnym tak Wielkiego Gościa. Natura zachwyca tam rozkosznym położe-

niem miejsca; sztuka umiała z niej zgrzesnie korzystać, a gust wylał na wszystko powaby swoje. Po godzinie 8mej z wieczora, N. Cesarzowa wyruszywszy z Zamku przez Krakowskie Przedmieście, Nowy Świat i oświecone allee Ujazdowskie, gdy z Belwederu zbliżała się ku Łazienkom, ujrzała je iakoby w ogniu płonące. Całą zaś illuminacją, gust wytworny Xiężney Gospodyni tak urządził, że każdy szczegół światła zdawał się wspomagać naturę istosować się do skutku i wrażenia, iakie powinien był sprawić na oku patrzącego. Na pierwszym widoku stawiał się w głębi perspektywy gaik przecinający, wielki Egipski Obelisk, po lewej zaś stronie Most Chiński lampami okryty; a gdy N. Pani doieżdżała do pałacu, obszerny z kamienia ciosowego przez Króla Stanisława Augusta wystawiony Amfiteatr w kształcie Greckiego, w bliskości stojący, sypiąc światłą na wszystkie strony, czyscił nader przyjemnym widok galeryi, gradusów, posągów pisarzy dramatycznych stojących na szczypie i sceny na przyległej wysepce. Niebo daley po nad szumną kaskadą, na przeciw przedniej główney facyjaty pałacu wznosił się Łęk tryumfalny, na wzór Augusta, w Rimini za Rzymem. W pośrodku Łęku było przeźroczce wyobrażające herb Cesarzsko Królewski, nad nim słońce promieniste rozpraszające chmury, a na nadwieńcu Łęku cyfra N. Cesarzowej gorząca w ogniu. Wspomniana wyżej wysepka okryta drzewami, przedzielając te dwa widoki, czyniła je tym powabniejszemi. Na przeciw tylney główney facyjaty pałacu, po nad wodą i nad mostem kamiennym, stał przepyszny Portyk Rzymski Oktawiana Augusta w całej swej okaza-

łości, w porządku Korynckim, któremu pięknie oświecone arkady mostu służyły iakoby za podstawę, dodawały blasku. Pomiędzy Portykiem i pałacem wzdłuż wody, górowała w rozciągłości blisko 200 łokci, część Cyrku starożytney Rzymskiej Naumachii, w arkadach o trzech przędach. To należyte stojniowane pasmo arkad naysztowniej oświeconych, uwieńczyło, że tak powiemy, ten czarodziejski obraz, którego piękność przy miejscowym ślicznym rozkładzie gaików nadorzeźnych, malowały, podwalały i podnosiły odbijające się w wodzie światła. Zaślad przed pałacem i fontanną zdobiły rozmaite drzewa, i krzewiny. Przy wysiadaniu N. Pani z pojazdu odezwaly się huczne muzyki rozstawione w stosownych odległościach, i okrzyki radości kilkunastotysięcznego ludu, któremu N. Cesarzowa czule dziękowała. Wchodzącą do pałacu w pośród woni kwiatów i krzewów, któremi przysionki ustroiono, przywitali J. O. Xięstwo Namiestnikostwo i Dwór N. Pana, to jest Szambelani i Kamerjunkturzy, i wprowadzili do rzesiste oświeconych pokoiów, które zdaniem nie tylko królów, ale i cudzoziemców, między naysztowniejsze dzieła sztuki budowlanczey, malarskiej, snycerskiej i rzeźbiarskiej, są policzone. Otworzył bal polonezem z N. Panią Cesarzową Jego Cesarzewicowska Mość, Wielki Xiążę, a potem tańczył z Gospodynią balu. Uświetnił także ten bal przytomnością swoją Brat N. Pani, Jego Królewicowska Mość Xiążę Eugeniusz Wirtembergski. Po tańcu, N. Pani przypatrzyła się nieco tańczącym, poczem przeszła do sali Salomona, gdzie zasiadła do gry z J. O. Xięciem Namiestnikiem i kit-

ku innemu pierwszemu Urzędnikami królowej i dworu. Grano w pikięty i gry tej byli uczestnikami: JW W. Wielki Podkomorzy Nariszkini, Hrabia Potocki Prezes Senatu, Badowski Łowczy Koronny, Kieki, Senator Kasztelan, Hauke, Jenerał dywizyi i Kadca Stanu, Hrabia Wincenty Krasinski, Jenerał dywizyi i Jenerał-Adjutant N. Pana. Gdy dano wiecez N. Cesarzowa prowadzona do stołu przez W. Xiążęcia, sama prowadziła JO. Xiążę Namiestnikową i po prawej ręce posadziła przy sobie. Ustołu zajęty miejsca: JOO. Xiężne: Woiewodzina Radziwiłłowa, dająca portretu, Czartoryska była Jenerałowa Ziemi Podolskich, JW W. Woiewodzina Gutakowska, Ostrowska, i inne Senatorowe obecne na balu, Ministrowa Mostowska iako też wszystkie Damy dworu honorowe i cyfrowe. Rozmawiając Najjaśniejsza: Pani uprzejmie z wielu osobami, bawiła do godziny drugiej po północy na tym balu, podczas którego, pomimo szczupłości miejsca, dla tak liczego zgromadzenia, i chociaż z wyrażnej woli N. Cesarzowej, żadney nie było straży wojskowej, wszystko z przyzwontą świetnością i w porządku odbyło się. Rysy architektonicznych dekoracyi do tego festynu, ułożył Jenerałny budowniczy JP. Aigner, a wykonaniem ich trudnił się budowniczy JP. Dolinger.

Dnia 23 rano woyska wszelkiej broni zebrały się na palach pod Wolą i uszykowały się w ośmiu liniach. W pierwszej stały gwardye piesze pod dowództwem Jenerała dywizyi Wincentego Hrabia Krasinskiego, w 2giej, 3ciej i 4tej dwie dywizye piechoty; 1wsza pod Jenerałem brygady Stanisławem Potockim, druga pod Jenera-

łem dywizyi Izydorem Krasinskim; w 5tej jazda gwardyi, w 6tej dywizya konnych strzelców, w 7mej dywizya Ułanów. Całej iężdzie dowodził Jenerał dywizyi Różniecki. W 8mej nakoniec linii stała artylerya, którą prowadził Jenerał brygady Redel. N. Cesarzowa przybywszy na to miejsce około godziny 11tej przed południem, obiecała z częścią dworu swojego wszystkie linie w pośród okrzyków ura! Wódz naczelny, Jego Cesarzewicow: Mość W. Xiążę, iechał konno obok Jey poiaźdu. Następnie woyska zwinęły się w kolumny i ciągnęły w paradyzie prowadzone przez Wódza Naczelnego dywizyami przed N. Panią; piechota w otwartych odstępach krokiem podwójnym, jazda półszwadronami kłusem, artylerya po 4 dział razem, piesza po piechocie, konna po iężdzie. Co gdy się ukończyło, N. Cesarzowa oświadczyła Synowi swojemu, czyniącemu Jey wielkie honory, najwyższą radość swoją i wdzięczność za starania podjęte przez Niego, w doprowadzeniu woysk do stanu tak świetnego, i wróciła do Zamku otoczona licznem gronem Jenerałów i oficerów sztabowych.

Dnia tegoż Najjaśniejsza Cesarzowa zaszczyliła obecnością swoją Teatr Narodowy. Jadąc tam przez oświeconą ulicę Miodową, spojrzała zapewne na rozległym i rześkim światłem okrytym ganuku pałacu dawnicy Septyka (dziś Dyżmowskiego) wzniesione piękne przeźrocze, wystawiające Matkę dobroczynną, biedne sięgły do łona swego garującą. Gdy przybyła do teatru, zebrani przed nim liczni widze, którzy już miejsca w nim znaleźć nie mogli, przywitali N. Cesarzowę przez głośny vivat! Okrzyk ten radości zebranych

w sali publiczność powtórzyła z zapalem, ukazaniem się N. Pani w teatrze i gdy się z niego oddalała. N. Cesarzowa kilkakrotnie skłoniwszy się, dała do poznania, ile sercu Jej były przyjemne te ozoaki miłości powszechney. Podczas trwającej przez blisko dwie godziny reprezentacyi, N. Pani nieraz sama łaskawie dała pochlask. Na ten dzień właśnie ukończone zostało wewnętrzne, zupełnie nowe, piękne i ozdobne sali urządzenie i oświetlenie. Łoża N. Cesarzowej okazała była przybrana. Wychodząc z teatru raczyła w bardzo pochlebnych dla sceny narodowej wyrazach oświadczyć Dyrektorowi, J. Panu Ludwikowi Osieńskiemu, swoje najwyższe ukontentowanie.

W dniu 24 około godziny siętej zrana, N. Cesarzowa przybyła z kilku Damami dworu do szpitala Dzieciątka Jezus, poprzedzona od J. C. Mości Wielkiego Xcia i J. W. Senatora Nowosilzoffa, Ubramy oczekiwali na Nią: J. W. W. Radca Stanu Sumiński i Rembieliński Prezes Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego, którzy przedstawili Jej Przełożonych tego Szpitala i Siostry miłosierdzia; łaskawie ich powitawszy oglądała sieroty chłopców w dziedziennu w podkowę uszykowanych, w sukienki z granatowego sukna ubranych, z chorągiewkami i sztandarem opatrzonych, i kilkakrotnem wykrzyknieniem vivat! przyymuiących N. Cesarzową. Udała się potem do sal chorych i sierot, wypytywała się o najdrobniejsze szczegóły dotyczące ich dobra i obeyrzała roboty sierot, szczególnie wyszywania haftów, a między temi przyjęła dobroliwie ofiarowane sobie przez dwie sieroty, wynastowane wizerunki N. Pania i Jego Cesarzewi-

cowskiey Mości W. X. Konstantego. Przeszła potem do sali niemowląt przy pierśsiach i do sierot chłopców, gdzie słuchała kilku witaających Ją w krotkości w języku Francuzkim; przyjęła okazywane przez te sieroty, ćwiczenia w czytaniu, pisanu i rysunku metodą Lankastra, a w końcu oświadczywszy swoje zadowolenie Przełożonym i całemu zgromadzeniu, udała się okryta błogosławieństwem wszystkich do szpitala S. Kazimierza, i gdzie podobnie wzbudziwszy najmilsze uczucia, zostawiła drogą pamięć swojej tam bytności.

Dnia tegoż wielki był obiad w Zamku u N. Cesarzowej, na który mieli zaszczyt być wezwani, Jenerałowie dywizyi i brygad, dowódcy pułków, Podpułkownicy gwardyi i dowódcy brygad artyleryi, piechoty i konney.

Wieczorem zaś dnia tegoż, stołeczne Królestwa Polskiego (miasto Warszawa, niedające się nigdy uprzedzić w przywiązaniu i czci ku swym Monarchom i Najjaśnieyszym Ich rodzinom, dało świetny bal w obszernych i pięknych salach nowego Głównego Ratusza, (dawniej palacu XX. Jąbłonowskich na ulicy Senatorskiej, który N. Cesarzowa Matka obecnością swą zaszczyścić raczyła, a którego opis szczegółowy, w przyszłej umieścimy Gazecie.

Z powodu przypadającej w dniu tymże rocznicy Urodzin N. Wielkiej Księżny Anny Teodorowney, miasto całe było oświetlone.

Wczoraj, dnia 25 b. m. N. Cesarzowa przepędziła część dnia w Wilanowie, sławnym letnim palacu Króla Jana III. Przyjęli tam N. Panią wspaniale, J. W. Krabia Stanisław Potocki, Prezes Senatu.

i małżonka jego, dziedziczka tej pięknej majątności. N. Cesarzowa raczyła u nich przyjąć śniadanie, i obejrzawszy głównejsze części tak zamieszkań, jak przyległego ogrodu i ślicznych okolic, wróciła do stolicy.

Naypiękniejsza pogoda ciągle tu od tygodnia panująca, posłużyła bardzo wszystkim opisanym powyżej uroczystościom.

Z Petersburga d. 28 Sierpnia d. k.

D. 26 b. m. N. Cesarz Jmć, w towarzystwie N. Cesarzowej Matki, o godzinie 8 z rana udał się do cerkwi Kazańskiej, i słuchał zwyczajnych modłów dla zabierających się do podróży.

Tegoż dnia jako w rocznicę bitwy Borodińskiej, piechota, jazda i artylleryja gwardyi Cesarskiej, pulki liniowe, załogę tutejszą składające i w okolicach rozłożone, zgromadziły się na placu Siemionowskim. N. Cesarz toczony licznym sztabem konno tam przybył. Woyska wykonywały rozmaite obroty, z wielką dokładnością, a potem przeciągały kolumnami przed J. C. Mością. N. Pan zupełne okazał zadowolenie z pięknej ich postawy i z postępu czynionego w ćwiczeniach taktyki, podniesionej do najwyższego stopnia doskonałości w woysku Rosyjskiem za staraniem J. C. Mości.

D. 27 N. Cesarz wyjechał z tutejszej stolicy, udając się przez Berlin do Akwisgranu.

Podług Ruskiego Inwalida, N. Cesarzowa Jeymość, Elżbieta Alexiejewna, wyjedzie d. 29 z Carskiego Siela, przez Rygę, Berlin i Weimar do Baden; a N. Cesarzowa Jeymość Maryia Teodorowna, daia 28 z Gieczyna przez Rygę, Warszawę, Pra-

gę i Bareith do Satuttgardu. a potem przez Bruxellę do Weimaru.

Ciało zmarłego Rzeczywistego Radcy tajnego 1szej klasy, Xcia Alexandra, Kurakina, pogrzebione zostało w kościele S. Alexandra Newskiego, z oddaniem czci dostojności jego należnej.

Prezes Akademii Rosyjskiej Vice Admiral Szyszkina, przełożył na język Rosyjski Jerozolimę wyzwoloną, z oryginału Włoskiego prozą.

Z Wiednia d. 25 Września.

W piątek d. 18 b. m. Nayjaśniejszy nasz Cesarz przybył w pożądanym zdrowiu do Lincu, lecz jak tylko konie przeprężono udał się zaraz przez Efferding w dalszą do Akwisgranu drogę. Poprzedzającego wieczora przybył tamże J. Cesarzowiecowa Mość Arcy Xże Franciszek, w towarzystwie C. K. Szambelana i Nadwornego Radcy Görög, przyjęty uroczystie został przez Gubernatora Barona Hingenau i do przeznaczonego w domu Rządowym mieszkania zaprowadzony. Arcy Xże Jmć raczył tego wieczora obecnością swoją zaszczyścić i pięknie oświecony teatr tamtejszy i powitany był radosnymi okrzykami. Nazajutrz stawione przed nim było Duchowieństwo i władze cywilne i woyskowe. Obeyrzał wszystkie tamtejsze fabryki, a o godzinie 5 z południa pojechał przez Wels do Salzkammer.

Z Berlina d. 24 Września.

D. 22 b. m. o godzinie 11 w nocy wyjechał Najjaśniejszy Król nasz, w towarzystwie trzeciego swojego Syna, Królewica Karola i z niewielkim orszakiem, z Potsdamu do Akwisgranu. J. K. Mość jedzie przez Naumburg, Vach, Hanau i Koblents. W opszaku J. K. Mości znajdują się Jem. adja-

tanci, Jen. porucznik! Knesebeck, i Jen. major Witzleben, Adjutanci skrzydłowi, tajny Radca gabinetowy Albrecht, &c. W towarzystwie Królewica Karola znajduje się Jenerał major Meau.

Dziś oczekiwana jest w Frankforcie nad Odrą paniąca N. Cesarzowa Rossyjska. Dla powitania tej Monarchini wyjechał stąd wczoraj do tego miasta J. Królewicowska Mość Następcy tronu i Królewic Wilhelm, a dla przyjęcia Jey dniem pierwey Jenerał piechoty Hr. Tauenzien de Wittenberg i Naczelny Prezes P. Heydebreck.

Z Akwisgranu d. 19 Września.

N. Król Pruski oczekiwany jest d. 25 w wieczór w Koblentz. D. 26 z lustrze wojsko pod Andernach, a d. 27 tu przybędzie. J. K. Mość zabronił uroczystego ściebie przyjmowania, ale oba Cesarze będą tu tak nuyroszyciey przyjętymi.

Królewic Pruski August powrócił tu wczoraj z swej podróży do Francyi i wysiadł do palacu przy Dubigk.

Minister stanu Pruski Baron Altenstein siedzie tu d. 24. a Xzc Hardenberg d. 26.

N. Cesarz Austriacki nocować będzie d. 21 w Esselbach, d. 22 poiedzie przez Aszaffenburg i Dieburg do Darmstadt, gdzie obiadować będzie u W. Xcia, i ztamtąd poiedzie przez Grosgerau i zapewne Kostheim do Moguncyi, gdzie d. 23 stanie. W tem mieście czekaia na J. C. K. Mość Xzc Metternich i Hr. Buol-Schauenstein. Pierwszy towarzyszyć J. C. K. Mci będzie do swojego państwa Jehannisberg, ztąd J. C. K. Mość odwiedzi Xcia Nassau w Biberich, a d. 25 uda się przez Bingen, Koblentz i Kolonią do Akwisgranu. W orszaku J. C. K. Mci znajdnia się W.

Podkomorzy Hr. Wrba, Jenerał artyleryi Baron Duca, Feldm. porucznik i Jenerał adjutant Kutschera, Nadworny Lekarz Stift, Gabinetowy tajny Sekretarz Varady, Szambelani, Majorowie rH. Attems i Falkenhayn, Nadworny Kapelan Senop, i t. d. Na każdej stacyi do przeprzgu do 22 powozów zamawionych jest 106 koni.

Dom, który dla Cesarza Rossyyskiego, eprocz wteyskiego palacu, w miescie naigto, znajduje się w ulicy Kolonskiej. Włascicielka tego Pani Vlaus obrocita miesięczny czynsz 30,400 fr. na tego umeblowanie.

Wydawca Angielskiej gazety Morning-Chronicle Pery, iako też wielu innych włascieli pism zagranicznych, przybyli tu tuż, ażeby przez ciąg zjazdu Monarchów mogli pisma swoje wiadomościami wzbogacić.

D. 14 b. m. był w Spa świetny bal, na którym znajdowali się Królewic Następcy tronu Niderlandskiego z swoją Małżonką, Królewic Angielski Xzc Kumberlandy z swoją Małżonką i Lord Castlereagh z swoją Małżonką.

Ziedzie tu także rzekoma Sibilla czyli prorokini Paryzkiego przedmieścia S. Germana, Panna Lenormant. Zaana ona także jest iako autorka Xiążki: *Souvenir prophetique d'un Sibylle* (Przypomnienia prorockie przyszłości.) Pod rządem Napoleona grała tak wielką w polityce rolę, iż w r. 1809 uwięzioną została; lecz uwięzienie iey nie trwało długo. Posiadała wielkie zaufanie Cesarzowej Józefy, i prze powiedziała iey większą część przygod, którey iey Męża spotkały. Czyli także przepowiedziała co oterańniejszym kom-

gressie lub przepowie, oraz dopiero okaza.

Z Lipska d. 22 Września.

Wczoraj około godziny 5 z południa przybył tu N. Król nasz, dla powitania przejeżdżającego tędy N. Cesarza Rosyjskiego. Monarcha ten przybył tu z Potsdamu w nocy po godzinie 12 przy odgłosie dźwięków, pięknem oświeceniu miasta i okrzykach licznie zebranego ludu, i powitany został od naszego Króla w przeznaczonem dla niego mieszkaniu. Dziś rano po godzinie 8 odwiedził naszego Króla i po odbytych modłach w Kaplicy Greckiej udał się w dalszą podróż do Weimaru.

Z Londynu d. 17 Września.

Choroba Królowej pogorsza się; noce trawi bezsenne i opada na siłach. Odwiedza ją Xże Rejent i Królewic Xże Sussex. Królowna Zofia mocno także zachorowała; Lekarze odwiedzają na przemianę matkę i córkę. Xże Rejent z powodu choroby Królowej odstąpił nawet podróż morskię. Wczoraj miał dwuchgodziną gabinetową radę.

Bryg Greif przybył z wyspy S. Heleny do Portsmutu; opuścił tę wyspę d. 2 Sierpnia. Lud stojących przed tą wyspą okrętów Conqueror, Racaon, Padargus i Dotteril znajdował się, wzywwszy ostatni, w złym stanie zdrowia. Większa część tego ludu wymarła na biegunkę i chorobę wątroby. Ostatnia choroba panuje nawet pomiędzy mieszkańcami i pod tą strefą bardzo jest niebezpieczna. Sam Gubernator Lowe zachorował na nią w Lipcu, ale wyzdrowiał. Dwóch kapitanów okrętowych zmarło na biegunkę. Bonaparte nie wybiegł od kilku miesięcy za drzwi; choruje

ciagle na wątrobę i cierpi bólenie w wątrobie, co jest poprzednikiem ropienia i wrzodów, po których zazwyczaj śmierć następuje. Dotychczasowy jego Lekarz, P. O'Meara, przybył na powyższym okręcie do Anglii, i będzie mógł najlepiej zdać sprawę parlamentowi o stanie i obchodzenia się z Bonapartem. Przewyciężył on nakoniec swoy wstręt do używanego tam *Camel* zwanego lekarstwa i używa go codzie nie 3 razy. Lekarzem jego jest teraz P. Stockoe z okrętu Conqueror Adm. Plampin. Dwóch innych, których mu Gubernator proponował, odrzucił.

W. Xże Rosyjski Michał, powrócił z Irlandyi przez Lwermool do Anglii; zwiedził Cheltenham i udał się przez Bath do Plimutu.

Nakoniec nadeszły nader pocieszne urzędowe doniesienia pod d. 28 Lipca od wystanych do północnego bieguna naszych okrętów. Okręty Izabella i Alexander znajdowały się w tym dniu pod 75 stopniem i 30 strychem długości, a 60 stopni i 30 str. szerokości północnej. Pogoda i powietrze były czyste. Ustępigły magnetycznej wynosił 80 stopni, a pochyłość 24 i 30 strychów, z kądem wnoszono niewielką odległość od magnetycznego bieguna. Morze było 3 i 4 dni nader spokojne i przezroczyste i nurt wody pędził je ku południowi wschodowi, tak iż spodziewały się okolicą, z której zdawał się pochodzić, że opłyną szczyt Ameryki. Od środka drogi Davys miały ciągle po lewej stronie pasmo lodów, przez które lud musiał często okręty przeciągać; ale im dalej postępowały, tem lód był cieńszy i kruchszy, i spodziewały się, iż przez te lody od zachodu wynaydą drogę do północnych

brzegów Ameryki.

Z Otaheity nadeszły tu bałwochwalcze Bożyszcza, które Król Omar przyjąwszy Religiją chrześcijańską do Anglii odesłał.

Muzeum Londyńskie zakupiło w Paryżu przewyborzą bibliotekę po zmarłym sławnym Orientaliście Guinguené.

Mamytu doniesienia z Buenos - Ayres do 25 Czerwca. Artigas nie napastuje tuż woysk Portugalskich, gdyż cofnął się na północ ku granicom Brazylii. Woyska Portugalskie osadziły Arrojo de la China i wszystkich ludzi wycięli, którzy im odpor dawali. Wicekról Peru w Lima skłonił się nakoniec do wymiany jeńców, dla wydobycia z niewoli zabranych w bitwie po Maipo przez powstańców znakomitszych Hiszpanów. Napisał w tej mierze list do Jenerała powstańców St. Martin, dając mu tytuł W. Naczelnego Wodza woysk w Chili. Siła morska powstańców Chili składa się z 3 okrętów o 64, 42 i 26 działach. — Kzekomy plan Józefa Bonapartego do zrewolucjonowania południowej Ameryki, który ułożył podczas swojego w Hiszpanii panowania, wydrukowała Waszyngtońska gazeta; lecz sądzą go być zmyślonym. — Józef Bonaparte i Lord Selkirk zczydują się w Kingston w wyższej Kanadzie.

Z Paryża d. 16 Września.

Xcia Bourbon spotkał d. 11 b. m. przypadek, który pociągając był mógł za sobą niebezpieczne skutki. Połując włas. ku Chantilly na dzika, rozhukany zwierzę rzucił się na konia jego; koń się wspiął, zrzucił go i obalił się na niego. Xcia skaliwszy głowę, zanieiony bez zmysłów do zamku został, gdzie dopiero w 5 godzin

po staranności i zch'krotnem krwi. uouszczeniu zmysły odzyskał. Jest jednak nadzieja, że wyzdrowieje.

Xiężna Berry będąca w piątym miesiącu ciąży, zasnęła przed 8 dniami, a d. 12 b. m. urodziła niewczesnego syna, który żył tylko z godziny. Stan Xiężny jest zaspokoiający.

Pisma nasze dowodzą, iż stan Francyi tak jest teraz spokojny, iż niepotrzebna jest wcale obecność woyska obcego.

Xiążka o działaniach woyska Sambry i Mozy w r. 1796, która przy wyśściu z druku ściągęta słuszną na siebie uwagę jest przez Marszałka Jourdana napisana.

Z zbiorów niegdy Hr. Choiseul - Gouffier zakupiono do naszego muzeum przeszło za 60,000 fr. rozmaitego rodzaju dzieł kunsztu.

Wyszedł tu z druku zbiór Baiek Barona Stessart, w których pomiędzy innemi Xze Talleyrand do zgadnienia zaraz jest odmalowany.

Od granic niższej Elby d. 22 Września.

Król Szwedzki Karol Jan został d. 8 b. m. w katedralnym Kościele Drentheimskim na Króla Norwęckiego namaszczoney i koronowany. W wieczór było miasto oświecone. Z powodu tej uroczystości ułaskawił Król 27 przestępców.

W Danii zakupiła dla Anglii wielę owsa, ięczmienia i grochu. — Na przedporcie Kopenhagskie przybyły d. 17 b. m. z północnego morza Rossyjski liniowy okręt i 3 fregaty.

Handel osadniczymi towarami z Hamburga do Drezna coraz bardziej się powiększa, i skoro wolna żegluga na Elbie urządzoną zostanie, Drezno stanie znakomitem handlowem miastem.

DODATEK DO N^{RO} 79. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 4. PAZDZIERNIKA 1818 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Drezna d. 21 Września

Dzień wczorajszy oznaczony na obchód pięćdziesiąt letniego panowania Naysławniejszego Monarchy naszego Fryderyka Augusta, w całym kraju obchodzony był uroczystym nabożeństwem i oznakami radości. Na tę uroczystość i dla złożenia J. K. Mci życzeń swoich zjechał tu J. Królewicowska Mość Xże Sasko-Cieszyński, Xiążęta Gotayski i Koburgski z swoimi Małżonkami. W sobotę jeszcze po południu dnia poprzedzającego uroczystość, gdy Król z całym Dworem zjechał z Pilnitz do stolicy tutejszej, wyjechało przeciw J. K. Mci konno wielu obywateli i otoczyli jego powóz. W mieście witany był okrzykami radośnemi, powiewaniem zielonych i białych chorągwi i chustkami z okien. Na przedmieściu w niektórych nawet domach dachy powybiano, a okazywano z nich znaki radości. — Magistrat i Marszałek krainowy wydali wcześniej, do mieszkańców drukowany przepis uroczystości. Ta nie była dnia poprzedzającego wedle zwyczaju wystrzałami z dział oznajmioną, (w południe tylko w dniu uroczystości słyszeć

się dały w twierdzy Königstein działa;) lecz zato magistrat w Kościele Panny Maryi przy rzęsim oświeceniu wystawić kazał zrobioną na tę uroczystość kantatę, i 6000 biletów do wniyscia rozdał. Oba Xiążęta Gotayski i Koburgski z swoimi Małżonkami, i Xże Sasko-Cieszyński znajdowali się na niey. — Dzień uroczystości zaczął się o godzinie 6 zrana od śpiewu: *Ciebie Boże Chwalę*, przy kotłach i trąbach na wieży Kościoła S. Krzyża. O godzinie 7 Duchowieństwo, magistrat, dowódca miasta z jenerałami i officerami władz mieyskie, przełożeni cechów, i t. d. zgromadzili się na ratusz starego Miasta, skąd w uroczystym orszaku przy wystąpieniu gwardyi mieyskiej i odgłosie wszystkich dzwonów udali się do Kościoła S. Krzyża, gdzie Superintendent Doktor Fittman miał kazanie. O godzinie 10 przyymował J. K. Mość powinszowania od deputacyi miast, akademii górnictwa, leśney i t. d. władz cywilnych i woyskowych, poczem magistrat tutejszy złożył J. K. Mci w imieniu miasta Drezna pismo i medal na uwiecznienie tej uroczystości wybity. Okolo godziny 11 u.

dał się J. K. Mość i Dwór do Kaplicy zamkowej na nabożeństwo i *Te Deum*, podczas którego nastąpiło 137 zdań i ręcznej broni wystrzałów. — U Dworu był wielki familiyny obiad, o godzinie 5 bezpłatne widowisko w teatrze dla publiczności, a o godzinie 6 wielki koncert w sali opery, na który zaprosili Ministrowie ciała dyplomatyczne, stawionych u Dworu cudzoziemców, Damy, generałów, oficerów sztabu, urzędników, i. t. d. — O godzinie 8 w wieczór Obywatele miasta przy pochodziłach, asystenci i gwardyi miejskiej, niesionych przez cechy znakach i muzyce udali się z ratusza w uroczystym orszaku przed zamek. Tam stanęli k temu igdy Król wyszedł z rodziną swoją na ganek, śpiewali przy muzyce na tego pochwałę pieśni. Podczas śpiewania magistrat wszedł do zamku i oddał J. K. Moć wiersze, potem przy trąbach i kottach wykrzykniono trzykrotnie: Niech żyje król! Orszak powrócił w tym samym porządku na ratusz. — Powszechno oświecenie miasta i przedmieść zakończyło uroczystość dnia tego. — Magistrat tutaj szły dla uwiecznienia tej uroczystości ustanowił wyższą szkołę dla miasta i przedmieść Drezna, ktorej za zezwoleniem J. K. M. nadał nazwisko szkoły Fryderyka Augusta. — Ustanowienia ubostwa wspartemi znacznie dnia tego zostały.

Z opa d. 17 Września,

Nigdy miasto nasze nie było świętobrzem jak już teraz jest w częstobrzem, a w krótko bardziej będzie. Królewic nasz Następca tronu każe tu Piotrowi Wielkiemu stawiać wspartaty pomnik, dla którego upięknień ma zakupiono już 4 domy, a Król kazał tu wiele nowych pięknych założyc bułw.

Od brzegów Menu d. 19 Września

Cesarz Rossyyski iedzie przez Lipsk, Weimar i Frankfort do Akwis rany; w Frankforcie zatrzymać się ma i w dalsz, zjechać małą Krolestwo i rlemburgscy.

W Szluttgarozie oczekiwana jest Cesarzowa Rossyyska Matka, dla odwiedzenia Krolewy swej córki, a w Bruchsalu panująca Cesarzowa Rossyyska, dla odwiedzenia swej Matki Margrabinę Badeńskiey. Ostatnia przybędzie d. 25 do Weimaru, gdzie dwa dni zabawi, d. 27 do Koburga, gdzie także dwa dni zabawi, d. 1 Października do Wirzburga, d. 2 do Frankfortu, a d. 4 do Bruchsalu. — Elektor Heski wysłał generała Ochę przeciw Cesarzowi Rossyyskiemu z prozbą, aby raczył obrocie swą drogę przez Hanau i Wilhelmshad. Takież zlecenie odebrał rzeczony generał do króla i ruskiego.

Do Frankfortu przy yli Rossyyski Xże Ganczyn z Peterzburga. Rossyyski Posel w Wiedniu Xże Gufowkin z Wiednia, Austriacki peldm. porucznik Vaquant z Kassel, Rossyyski Minister spraw zewętrznych, Hr. Nesselrode, z Peterzburga, Hanowerski Minister stanu Hr. Minister, HH. Caradieu i Marialva z Paryża.

Do Wielkiego Xcia Badeńskiego nadchodzą z wszystkich części kraju adressy z podziękowaniem za nadanie w. Xięstwu konstytucyi. Na adressy stolicy (Karlsruhe) odpowiedział Wielki Xże Imc: " Gdy konstytucya uznana jest za dobrodzieystwo i służyć ma na ulepszenie kraju, dopetniony zatem jest zupełnie cel, który przed ogzema miałem, przedsięwiorąc ważny ten krok."

W kraju Wirburskim obrodziły się obficie owoce i wino, W szędzie są już i

gody miękkie i przez swoją przeziroczystość oka uia iż d. yrzały.

Z powodu upadłego śniegu na gorach pod Füssen w Bawaryi na końcu Sierpnia musi no spędzić bydło na dolinie.

Zapewniała, iż sprzymierzeni Monarchowie odbywać będą swoje naradzenia w ratuszu Akwisgrańskim, w którym w latach 1668 i 1748 zawarte zostały sławne Akwisgrańskie traktaty.

Z Ratybony d. 22 Września,

D. 19 b. m. o godzinie 11 przed południem zjechał tu N. Król Bawarski, dla przyjęcia N. Cesarza Austriackiego w przejeździe do Akwisgrauu. J. C. K. Mość nadjechał o godzinie 7 z południa z orszakiem 45 osób. Oba Monarchowie iedli z sobą obiad w goscini pod ornatym barankiem, pozem N. Cesarz odwiedził nawzajem N. Króla w gościnie pod złotym Krzyżem. Oba Monarchowie słuchali razem na audiencji o godzinie 6 zrana Aszy S. i na gradusach koscioła katedralnego porozuili się; N. Cesarz udał się przez Norembergę w dalszą drogę, a N. Król na powrót do Minchen.

Z Koblenz d. 15 Września,

D. 12 b. m. w wieczor przybył tu Xze Rancierz stanu Hardenberg, w towarzystwie Hr. Goltz, Rosta przy seymie Niemieckim w Frankforcie, a d. 13 Xze Metternich, w towarzystwie Nadwornych Radców Kłoreta i Hendel, Lesarza Statutenheim i Gospodarskiego swego Radcy Swoboda. Wczoray przybył tu także Nadworny Austriacki Kontroler, kawaler Cöckelbergh, dla urządzenia mieszkania dla Cesarza Austriackiego.

Mędzy Ehrenbreitstein i wsią Rothenbach, gdy kopano rowy na założenie for-

damentów na warownie, natrafiono na mnóstwo grobów. Zwłoki leżały głowami ku zachodowi w głębokości 6 do 7 stóp, i nad większą ich częścią był z samego kamienia bez wapna na 2 stopy wzniesiony mur w kształcie trumay. Pokryty zaś był łupnym kamieniem. W tym grobie znaleziono pewny gatunek toporów, urny, noże czyli pugiuały do rzucania, pancerz żelazny, kołce do strzał, naszynek agatowy, na którym są pięknie rzeźbione figury, monety, ale znamiona na nich są zatarte, garki, nawięcey pod głowami, miseczki gliniane napelnione popiołem, i t. d.

Z Madrytu d. 1 Września.

Urzędownie oznaymiono tu d. 27 Sierpnia że Królowa znajduje się w piątym miesiącu ciąży, i zalecono za nią się modlić.

Gazeta nasza ogłosiła niektóre szczegóły opotyczne d. 12 Maja w Cariaco między wojskami Jenerała Morillo i Bolivar, rokoszanie opuścili z znaczną stratą Cariaco; nasza była niewielka; ale Jenerałowie Ximenes i Armas opłacili krwią swoją długo chwiałe się zwycięstwo; pierwszy zmarł zaraz na rany, a drugi leży śmiertelnie chory. — Nakouiec dowiedzieliśmy się, iż Jenerał Morillo zawsze jeszcze ma główną kwaterę w Walencvi, z kąd madeszły ostatnie od niego doniesienia, ale tylko do 30 Maja dochodzące. Wojna w południowej Ameryce jest wojną zaboyczą; każda strona przypisuje sobie zwycięstwo, a obie zarobno straty ponoszą. W yprawa Morilla przeciw Caraboso stoczyła tylko potyczkę z Cedono, ponieważ rokoszanie opuścili zaraz miasto; ale i Brygadyer Morales dowodzący rzeczoney wyprawy przymuszony w kró-

ce zonal ustąpić z niego i cofnąć się nad brzegi, które Wódz naczelny dla związku z morzem stara się utrzymywać. Balivar i jego podwładni panują wewnątrz kraju i często na wojska Królewskie napadają, które odpierają ich wprawdzie, ale trudniej im nagrodzić swe straty, niżeli rokoszanom, bo ci pod karą śmierci zmuszają mieszkańców dołączenia się z sobą. Zapewniają, iż oni używają także odwetu względem jeńców!

Podług doniesień z Kadyxu pod d. 25 Sierpnia, uzbrajała tam z pośpiechem przeznaczoną do poudałowej Ameryki wypra-

wę, nad którą przybyły tam d. 23 Generał Abisbal obejmie dowództwo, i mieć pod swolemi rozkazami będzie, iak mówią, 12 do 16,000 ludzi. Spodziewają się, iż ta wyprawa w Listopadzie wyjdzie pod żagle i składać się ma z 4 liniowych okrętów, 6 fregat, kilku brygantyn i działowych szalup.

Pani Stael ma tu większe szczęście niżeli Pani Genlis; ostatniey są dzieła zakazane, a pierwszy romanis Korinay spotkał zaszczyt bycia wytłumaczonym na język Hiszpański.

DONIESIENIA

Dnia 6 m. i r. b. o godzinie 3 po południu, w Domu Rządowym przy Ulicy Grodzkiej, pod L. 106 w Sali Posiedzeń Towarzystwa Dobroczyńności, odbywać się będą Licytacyja, w celu dostawienia 1500 łokci Płotnia konopnego wybielonego i 50 par trzewików passowych większych i średnich miary, na potrzebę Ubogich w Domu stróżenia znajdujących się. Chcących więc podjąć się dostaw takich Artykułów, Komisya do tej Licytacyi wyznaczona, wzywa z iem oznajmieniem aby zaopatrzeni w vadium, co do Płotnia 75 złp. a co do trzewików 25 złp. w terminie imley tu, a wyżej wskazanem znajdować się raczyli; gdzie owaronka z Licytacyi zawiadomieni zostaną. W Krakowie d. 1 Października 1818 r.

Ostaszewski. P. w K. T. D.

Gdy rozchodząca się wieść, iakoby wynieść się miał z Krakowa do Kielc, doszła aż do mego Gospodarza W. Pozowskiego, widzę się zatem zmuszonym ogłosić ją publicznie przez Gazetę Krakowską za zmyśloną, gdyż nie myślę wcale ztąd się wynieść. W Krakowie d. 27 Września 1818.

Fryderyk Berg, Traktier w ulicy Wiśney.

Podpisany Wyrokiem Trybunału I. Instancyi Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu d. 10 Listopada 1817 r. zapadłym, do sprzedania Kamienicy pod L. 202 w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej stojącej, s. p. Jakóba i Salomei Markiewiczów własney, z powodu Działu Maiątku między Sukcesorami Teresą z Markiewiczów Wiśniewską, Janem i Stanisławem Markiewiczami, wyznaczony; podał publiczney wiadomości, iż stanowiąca Licytacya teyże Kamienicy Dnia 26 Października 1818 r. o godzinie 9 zrana tamże w miejscu od Summy na Licytacyi przedtanowcey 21 Września r. b. 5230 złp. podanej, z warunkami następującemi odbędzie się: 1) Chęć kupienia maiacy złoży 10 część ceny szacunkowej na vadium, to jest: 520 złp. 7 gro: 2) Po zaliczowaniu reszty summy do vadium w ciągu dni 10 do Depozytu sądowego złoży. 3) Opłacenie podatków do dnia kupna należy do masy. 4) Niedopełniający warunków traci vadium, i Licytacya nowa na koszt Jego nastąpi. — W Krakowie dnia 21 Września 1818 r.

Ant. Górkosz